

NOTY O AUTORACH

Rocco Buttiglione, profesor, filozof, prawnik. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Lecce). Studia uniwersyteckie w Urbino. Profesor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Założyciel i współpracownik Istituto di Studi per la Transizione (ISTRA) w Mediolanie, współpracownik wielu czasopism, m.in. „Il Nuovo Areopago”, „Il Sabato”, „30 Giorni”. Uczestnik ruchu „Comunione e Liberazione”.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La controversia fra Marks e Bauer* (1972); *Dialettica e nostalgia* (1979); *La crisi dell'economia marxista* (1979); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982); *L'uomo e il lavoro* (1982).

Jerzy Gałkowski, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1937 r. w Jutrosinie k. Rawicza (woj. poznańskie). Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1968 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL w Katedrze Etyki. Członek Towarzystwa Naukowego KUL, członek Bureau International Catholique de l'Enfance, Societas Internationalis Scotistica, Societé Internationale Thomas d'Aquin, Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, a od 1986 r. wiceprzewodniczący Oddziału Lubelskiego, członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL, w latach 1983-1989 zastępca kierownika.

Główne obszary zainteresowań: teoria moralności, antropologia, etyka i historia etyki. Autor książki: *Praca i człowiek* (1980) oraz licznych artykułów.

Bp Tadeusz Gocłowski CM, ordynariusz diecezji gdańskiej. Doktor prawa kanonicznego. Urodzony w 1931 r. w Piskach (diec. łomżyńska). Studia filozoficzne i teologiczne w Instytucie Zgromadzenia Misjonarzy św. Wincentego à Paulo w Krakowie, licencjat prawa kanonicznego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, doktorat

na Uniwersytecie św. Tomasza w Rzymie. W latach 1960-1973 wykładowca prawa kanonicznego w Biskupim Seminarium Duchownym w Gdańsku-Oliwie, od 1971 do 1973 r. i ponownie w 1982 r. rektor tegoż Seminarium. Od 1970 r. konsultor w Trybunale Prymasowskim w Warszawie. W latach 1973-1982 wizytator Polskiej Prowincji Zgromadzenia Misjonarzy św. Wincentego à Paulo. W latach 1981-1982 redaktor naczelny czasopisma „Nasza Przeszłość”.

Od 1983 r. biskup pomocniczy diecezji gdańskiej, a od 1984 jej ordynariusz. Przewodniczący Komisji Episkopatu Polski do Spraw Kodeksu Prawa Kanonicznego, Krajowy Duszpasterz Ludzi Morza, członek Towarzystwa Teologicznego w Krakowie.

Andrzej Grzegorzczyk, profesor, logik, filozof. Urodzony w 1922 r. w Warszawie. Studia z zakresu filozofii i fizyki na tajnych kompletach uniwersyteckich w Warszawie oraz filozofii i matematyki na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. W latach 1950-1972 pracownik Instytutu Matematyki, a od 1972 r. Instytutu Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk (od 1982 r. na stanowisku kierownika Pracowni Etyki).

Od 1978 r. członek Institut International de Philosophie.

Badania naukowe skoncentrowane początkowo na zagadnieniach logiczno-matematycznych, obecnie zorientowane głównie na filozofię humanistyczną, szczególnie na antropologię filozoficzną i aksjologię.

Najważniejsze publikacje filozoficzne: *Schematy i Człowiek* (1965); *Filozofia czasu próby* (1978 – wyróżniona nagrodą PAN w roku 1980); *Mała propedeutika filozofii naukowej* (1989); *Etyka w doświadczeniu wewnętrznym* (1989). Ponadto monografie i podręczniki z dziedziny logiki formalnej, tłumaczone na język angielski, czeski, francuski i rosyjski, m.in. *Zarys logiki matematycznej* (1960).

Maciej Tadeusz Iłowicki, dziennikarz, felietonista. Urodzony w 1935 r. w Szarleju-Piekary Śląskie. Studia na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego. Od 1959 r. członek kolegium redakcyjnego tygodnika „Polityka” oraz miesięcznika „Problemy”. W latach 1965-1982 członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (1980-1982 wiceprezes SDP). Członek-założyciel i członek Rady Głównej Towarzystwa Popierania i Krzewienia Nauki. Wyróżniony I Nagrodą Klubu Dziennikarzy Naukowych SDP, Nagrodą PAN i Nagrodą im. Brunona Winawera.

Główne obszary zainteresowań: aktualne zagadnienia społeczno-polityczne, sprawy oświaty i nauki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Nasz wiek XX* (1967); *Nowy, niezbyt wspaniały świat* (1972); *Dzieje nauki polskiej* (1981).

Ks. Franciszek Kampa, doktor, socjolog. Urodzony 1955 r. w Raciborzu. Studia teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym w Nysie i specjalistyczne w zakresie nauk społecznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1988 r. wykłady z katolickiej nauki społecznej w Wyższym Seminarium Duchownym w Nysie, w Diecezjalnym Instytucie Teologiczno-Pastoralnym w Opolu; od 1989 r. asystent przy Katedrze Katolickiej Nauki Społecznej KUL.

Główne obszary badań: etyka społeczna, etyka gospodarcza, popularyzacja katolickiej nauki społecznej wśród ludzi pracy.

Autor książki: *Istota i zadania związków zawodowych w świetle dokumentów społecznych Kościoła* (1990) oraz artykułów dotyczących związków zawodowych.

Ks. Joachim Kondziela, profesor, doktor habilitowany, filozof i etyk społeczny. Urodzony w 1932 r. w Rudzie Śląskiej. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim i filozoficzno-społeczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. W roku akademickim 1974-1975 profesor gościnny na Columbia University School of International Affairs. Od 1975 r. kierownik sekcji filozoficzno-społecznej, a od 1981 r. kierownik Katedry Katolickiej Nauki Społecznej KUL. Od 1984 r. dziekan Wydziału Nauk Społecznych KUL.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL, członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, Komitetu Nauk Politycznych przy PAN oraz członek American Academy of Political Sciences.

Główne obszary badań: teoria państwa, teoria społeczności międzynarodowej, badania nad pokojem (ze szczególnym uwzględnieniem nauki Kościoła), etyka życia gospodarczego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Filozofia społeczna* (1972); *Badania nad pokojem. Teoria i jej zastosowanie* (1974); *Osoba we wspólnocie. Z zagadnień etyki społecznej, gospodarczej i międzynarodowej* (1987).

Jerzy Janusz Kropiwnicki, doktor, ekonomista. Urodzony 1945 r. w Częstochowie. Studia na Wydziale Handlu Zagranicznego w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie. W latach 1968-1981 pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie Łódzkim; od 1981 do 1984 więziony, od 1989 r. ponownie adiunkt na Uniwersytecie Łódzkim.

Organizator i przewodniczący Tymczasowego Zarządu NSZZ „Solidarność” (1980-1981), wiceprzewodniczący Zarządu Regionu Ziemi Łódzkiej (1981-1990), członek Komisji Krajowej (1981-1990). Członek-założyciel Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego. Wyróżniony m.in. Honorową Odznaką „Burza” Armii Krajowej.

Główne obszary badań: teoria ekonomii, polityka społeczna, katolicka nauka społeczna, reforma gospodarcza, położenie materialne ludności.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Teoria automatycznych stabilizatorów koniunktury* (1976); *Więźniowie polityczni w PRL 1981-1983* (1984); *Zapis protestu* (1986).

Ks. Jan Krucina, profesor, filozof, teolog. Urodzony w 1928 r. w Karwinie – Darkowie (Czechosłowacja). Studia teologiczne na Uniwersytecie w Ołomuńcu i w Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu, a następnie studia specjalistyczne z zakresu filozofii praktycznej i teologii pastoralnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1965 r. pracownik naukowo-dydaktyczny na Wydziale Filozofii Chrześcijańskiej KUL. Także od 1965 r. wykładowca w Metropolitalnym Wyższym Seminarium Duchownym we Wrocławiu, a od 1968 r. prorektor tegoż Seminarium. Od 1973 r. wikariusz generalny archidiecezji wrocławskiej. Organizator wydawnictwa archidiecezjalnego oraz redaktor rocznika teologicznego „Colloquium salutis”. Dziekan Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu.

Główne obszary badań: etyka ogólna i społeczna, teologia rzeczywistości ziemskich, teologia praktyczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kościół na Ziemiach Zachodnich* (współautor, 1971); *Dobro wspólne. Teoria i jej zastosowanie* (1972 – nagroda ODiSS); *Kultura życia wewnętrznego* (współautor, 1983); *Powołanie do pracy. Komentarz do encykliki Laborem exercens* (współautor, 1983) i *Eucharystia* (współautor, 1987).

Ireneusz Krze mi ński, doktor, socjolog. Urodzony w 1949 r. w Ciechanowie. Studia socjologiczne na Uniwersytecie Warszawskim. Od 1972 r. pracownik naukowo-badawczy w Katedrze Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Członek Towarzystwa Socjologicznego i członek Towarzystwa Psychologicznego.

Główne obszary zainteresowań: psychologia społeczna, metodologia nauk społecznych i filozofia nauki, filozofia polityki.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Polacy. Jesień 1980* (współautor, 1983); *Symboliczny interakcjonizm w socjologii* (1986); *Świat zakorzeniony* (1989); *Solidarność 1980* (1989); *Czy Polska po Solidarności* (1989, 2 wyd. 1990).

Andrzej Lulek, doktor filozofii, socjolog, ekonomista. Urodzony w 1945 r. w Tarnowie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1969 r. pracownik naukowo-dydaktyczny przy Katedrze Socjologii KUL.

Główne obszary badań: handel międzynarodowy, teoria handlu międzynarodowego, ekonomia polityczna.

Andrzej Micewski, prawnik, publicysta, redaktor. Urodzony 1926 r. w Warszawie. Studia prawnicze na Uniwersytecie Warszawskim. W latach 1946-1956 redaktor tygodnika „Dziś i jutro”, od 1957 r. „Za i przeciw”, a 1960-1970 miesięcznika „Więź”, 1971-1973 pracownik wydawnictwa „Verum”, redakcji „Tygodnika Powszechnego”. W latach 1984-1987 członek Społecznej Rady Prymasowskiej, 1986-1988 redaktor „Znaków Czasu”, aktualnie dyrektor wydawnictwa „Verum”.

Laureat Nagrody tygodnika „Polityka”, Nagrody Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (USA) i „Kultury” paryskiej.

Główne obszary badań: historia XX-lecia międzywojennego, historia Kościoła i laikatu po 1945 r.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Z geografii politycznej II Rzeczypospolitej* (1965); *W cieniu marszałka Piłsudskiego* (1968); *Roman Dmowski* (1971); *Współrzędzić, czy nie kłamać* (1978); *Kardynał Wyszyński – Prymas i mąż stanu* (1982); *Polityka staje się historią* (1986); *Kościół wobec „Solidarności” i stanu wojennego* (1987); *Między dwiema orientacjami* (1990).

Tomasz Mickiewicz, doktor, ekonomista. Urodzony w 1960 r. w Warszawie. Studia w zakresie nauk społecznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1986 r. pracownik naukowo-dydaktyczny sekcji ekonomii KUL.

Główne obszary badań: makroekonomiczne problemy gospodarki centralnie planowanej, makroekonomiczne zastosowanie teorii gier. Autor artykułów z powyższych dziedzin publikowanych m.in. na łamach „Politische Studien”, „Industrie”, „Neue Epoche”, „Res Publica”, „Życie Gospodarcze”.

Jerzy Narbutt, prozaik, eseista, poeta. Urodzony w 1925 r. w Warszawie. Przez całe życie związany z Warszawą, także w jej momentach dramatycznych (Kampania Wrześniowa, okupacja, Powstanie Warszawskie). Po wojnie prześladowany za przekonania polityczne, aresztowany i uwięziony. Debiut na łamach „Tygodnika Powszechnego” w 1957 r. Współpracownik wielu czasopism katolickich, m.in. „Tygodnika Powszechnego”, „Znaku”, „Więzi”, „W drodze”. Działacz opozycji antykomunistycznej i sygnatariusz „Listu pięćdziesięciu dziewięciu” w sprawie poprawek do Konstytucji; od grudnia 1975 r. do czasu powstania „Solidarności” represjonowany całkowitym zakazem

druku. Współpracownik prasy niezależnej od samych jej początków: „Zapisu”, „Spotkań”, „Opinii” i „Rzeczypospolitej”. Członek Komitetu Obrony Więzionych za Przekonania przy NSZZ „Solidarność”, członek dawnego Związku Literatów Polskich, obecnie członek Stowarzyszenia Pisarzy Polskich i PEN-Clubu. Od 1988 r. felietonista tygodnika „Ład”. Autor pieśni *Solidarni*, uchodzącej za hymn „Solidarności”.

Piotr Nitecki, docent, doktor teologii. Urodzony w 1949 r. w Warszawie. Studia na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Od 1976 r. redaktor miesięcznika „Chrześcijanin w Świecie”, a od 1981 r. zastępca redaktora naczelnego.

Główne obszary badań: historia Kościoła w Polsce, teologia społeczna, katolicka nauka społeczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Ksiądz Eugeniusz Dąbrowski – apostoł Pisma świętego* (1982); *Człowiek drogą Kościoła. Kościół wobec przemian społecznych w Polsce w latach 1980-1983* (1987); *Znak zwycięstwa. Ksiądz Jerzy Popiełuszko 1947-1984* (1989).

Michael Novak, profesor, religioznawca, teolog, polityk, ekonomista. Urodzony w 1933 r. w Johnstown (Pensylwania). Studia teologiczne na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie, a następnie na Katolickim Uniwersytecie w Waszyngtonie i w Harvardzie z zakresu historii i filozofii religii. W latach 1965-1968 wykładowca nauk humanistycznych na Uniwersytecie w Stanford, od 1976 r. profesor religii na Uniwersytecie w Syrakuzach. Współtwórca czasopism „The World” i „Crisis”. Wyróżniony m.in. Nagrodami: The Freedom Award, The George Washington Honor Medal i Ellias Island Medal of Honor.

Główne obszary zainteresowań: kwestie etniczne, relacje między religią a ekonomią, aktualne problemy społeczno-polityczne.

Najważniejsze publikacje książkowe: *The Rise of the Unmeltable Ethnic* (1971); *Freedom with Justice: Catholic Social Thought and Liberal Institutions* (1984); *Toward the Future: Catholic Social Teaching and the U.S. Economy* (współautor; 1984); *Will It Liberate? Questions about Liberations Theology* (1986); *Taking Glasnost Seriously* (1988).

Ks. Francesco Ricci, licencjat teologii. Urodzony w 1930 r. w Faenzy. Studia teologiczne na Uniwersytecie Lateraneńskim w Rzymie. Członek Istituto di Studi per la Transizione (ISTRA) w Mediolanie. Założyciel Centro Studi Europa Orientale (CSEO) oraz redaktor miesięcznika „CSEO Documentazione – La vita della Chiesa nelle società socialiste” oraz „CSEO Biblioteca”; współzałożyciel kwartalnika „Il Nuovo Areopago”. Współpracownik „30 Giorni” i „Il Sabato”. Przewodniczący Międzynarodowej Komisji ruchu „Comunione e Liberazione”.

Główne obszary badań: społeczna nauka Kościoła, badania nad islamem, sytuacja Kościoła w krajach socjalistycznych. Popularyzator we Włoszech ważnych dla kultury europejskiej dzieł literackich, filozoficznych i teologicznych z obszaru Europy Wschodniej. Autor książki: *Cronache d'Europa. Perdute e ritrovate* (1990).

Adam Stanowski, doktor nauk humanistycznych, socjolog. Urodzony 1927 r. w Gdańsku. Zmarł 8 lutego 1990 r. w Lublinie. Studia z zakresu pedagogiki i filozofii chrześcijańskiej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, z pedagogiki ogólnej i społecznej na Uniwersytecie Łódzkim. Od 1956 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL.

Członek Towarzystwa Wolnej Wszechnicy Polskiej, Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Towarzystwa Naukowego KUL oraz Instytutu Geografii Historycznej Kościoła w Polsce. Członek kolegium miesięcznika „Więź”, redaktor naczelny miesięcznika „Miesiące” (1981), członek zarządu Klubu Inteligencji Katolickiej w Warszawie, prezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Lublinie, członek Tymczasowego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” (1980-1981). Od 1989 r. członek Komitetu Obywatelskiego przy Lechu Wałęsie. Od 1989 r. senator Rzeczypospolitej Polskiej. Wyróżniony Nagrodą Fundacji POLCUL (Australia) za zasługi dla niezależnej kultury polskiej.

Główne obszary badań: metodologia socjologii, socjologia wychowania i pedagogika społeczna, historia i teoria związków młodzieży, historia Kościoła. Autor licznych artykułów w „Więzi”, „Znaku”, „Miesiącach”.

Jan Strzelecki, docent, socjolog, eseista i publicysta. Urodzony w 1919 r. w Warszawie. Zmarł na skutek pobicia 4 lipca 1988 r. Studia z zakresu prawa na Uniwersytecie Warszawskim. Podczas wojny współorganizator i słuchacz podziemnego Uniwersytetu Warszawskiego, współredaktor konspiracyjnych pism „Płomienie” i „Młodzież socjalistyczna”, żołnierz AK oraz uczestnik Powstania Warszawskiego. W latach 1945-1952 pracownik naukowo-badawczy Instytutu Socjologii Uniwersytetu Łódzkiego, a następnie Uniwersytetu Warszawskiego, a od 1957 r. pracownik Instytutu Filozofii i Socjologii PAN. Od 1946 r. działacz Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej i OM TUR, członek Rady Naczelnej PPS, następnie członek PZPR do 1979 r. Prezes Klubu Krzywego Koła, współpracownik Komitetu Obrony Robotników i Towarzystwa Kursów Naukowych, uczestnik Konwersatorium „Doświadczenie i Przyszłość”, w sierpniu 1980 r. członek Komisji Ekspertów w Stoczni Gdańskiej, następnie doradca NSZZ „Solidarność”, w grudniu 1981 r. internowany. Za udział w Powstaniu Warszawskim odznaczony Krzyżem Walecznych (1944 r.) oraz Krzyżem Powstańczym. Laureat Nagrody literackiej miesięcznika „Odra”.

Główne obszary zainteresowań: eseistyka z zakresu socjologii i filozofii, dialog marksistów z chrześcijaństwem, „polski socjalizm” a społeczna nauka Kościoła.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Niepokoje amerykańskie* (1962); *Kontynuacje* (1969); *Próby świadectwa* (1971); *Kontynuacje (2)* (1974); *Zapiski 1950-1953* (1979). *Solidarité. Analyse d'un mouvement social. Pologne 1980-1981* (współautor, 1982). *Solidarność. Analiza ruchu społecznego 1980-1981*, 1989); *Kontynuacje (3)* (1988).

Tadeusz Styczeń SDS, profesor doktor habilitowany; filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych” KUL (z. 2), współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys*

etyki. Część I: *Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988).

Ks. Józef Tischner, profesor, filozof i duszpasterz. Urodzony w 1931 r. w Starym Sączu. Studia filozoficzno-teologiczne na Wydziale Teologii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie i na Wydziale Filozofii Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Od 1968 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie, od 1981 r. prezes Institut für die Wissenschaften vom Menschen w Wiedniu. W 1981 r. kapelan „Solidarności” i kapelan Związku Podhalan. Współpracownik licznych czasopism, m.in. „Znaku”, „Tygodnika Powszechnego”, „Analecta Cracoviensia”, „Tygodnika Solidarność”, „Kultury” (Paryż), „Spotkań”, „W drodze”.

Główne obszary zainteresowań: filozofia człowieka i teorii wartości, filozofia pracy, etyka solidarności.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Świat ludzkiej nadziei* (1975); *Polski kształt dialogu* (1980); *W co wierzę? Jak żyć?* (współautor, 1980); *Etyka solidarności* (1981); *Myślenie według wartości* (1982); *Polska jest Ojczyzną: w kręgu filozofii pracy* (1985).

Bp Ignacy Tokarczuk, ordynariusz diecezji przemyskiej. Doktor filozofii. Urodzony w 1918 r. w Łubiankach k. Zbaraża (Podole). Studia teologiczne na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Do roku 1947 duszpasterz w Złotnikach k. Podhajec i we Lwowie, a po repatriacji w Katowicach. W latach 1947-1951 studia specjalistyczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim z zakresu filozofii i nauk społecznych. Od 1951 r. pracownik naukowo-badawczy na Wydziale filozoficznym KUL. Po aresztowaniu rektora ks. A. Słomkowskiego do 1962 r. wykładowca Seminarium Duchownego w Olsztynie, duszpasterz akademicki i proboszcz w Gutkowie k. Olsztyna. W latach 1962-1965 ponownie wykładowca KUL. W 1965 r. mianowany biskupem ordynariuszem diecezji przemyskiej. Członek Rady Głównej Episkopatu Polski, członek Komisji Duszpasterstwa Ogólnego i członek Komisji do Spraw Budowy Kościołów.

Autor tekstów drukowanych w „Tygodniku Powszechnym”, „Znaku” oraz w pismach niezależnych m.in. „Spotkania” i „Libertas”. Najważniejsze pozycje książkowe: *Moc i wytrwałość* (1988); *Wytrwać i zwyciężyć* (1989).

Lech Wałęsa, przewodniczący NSZZ „Solidarność”, elektryk. Urodzony w 1943 r. w Popowie. Absolwent Zasadniczej Szkoły Mechanizacji Rolnictwa w Lipnie.

W latach 1961-1967 (z przerwą na służbę wojskową) elektromechanik w Państwowym Ośrodku Maszynowym. W latach 1967-1976, 1980 i ponownie od 1983 r. elektryk w Stoczni Gdańskiej im. Lenina. Wielokrotnie zwalniany i zatrzymywany za działalność polityczną i związkową.

Członek Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej w grudniu 1970 r. Współuczestnik działań Wolnych Związków Zawodowych. Organizator i przewodniczący Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w sierpniu 1980 r. Przewodniczący Międzyzakładowego Komitetu Założycielskiego „Solidarności” w Gdańsku (1980-1981). Przewodniczący Zarządu Regionu Gdańsk w 1981 r. W latach 1980-1981 przewodniczący Krajowej Komisji Porozumiewawczej. Od 1981 do 1982 r. przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Od października 1987 r. przewodniczący Krajowej Komisji Wyko-

nawczej NSZZ „Solidarność”. W grudniu 1988 r. inicjator i współorganizator Komitetu Obywatelskiego przy przewodniczącym NSZZ „Solidarność”. W lutym 1989 – na czele grupy „Solidarnościowej” przy „okrągłym stole”. Inicjator Koalicji Komitetu Obywatelskiego, ZSL i SD oraz nowego rządu premiera T. Mazowieckiego. Od 1990 r. ponownie przewodniczący NSZZ „Solidarność”. Od 1990 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej.

Laureat m.in. Pokojowej Nagrody Nobla, Europejskiej Nagrody Praw Człowieka (Strasburg) oraz Prezydenckiego Medalu Wolności (USA). Autor książki: *Droga nadziei* (1987).

Stefan Wilkanowicz, inżynier, nauczyciel, publicysta i działacz katolicki. Urodzony w 1924 r. w Warszawie. Studia filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1957 r. współpracownik redakcji „Znak”, następnie „Tygodnika Powszechnego”, od 1978 r. redaktor naczelny „Znaku”. Długoletni prezes Klubu Inteligencji Katolickiej w Krakowie. Uczestnik prac Synodu Archidiecezji Krakowskiej, członek Papieskiej Rady Świeckich. Autor książki: *Dlaczego i jak wierzę* (1969).

K. B.